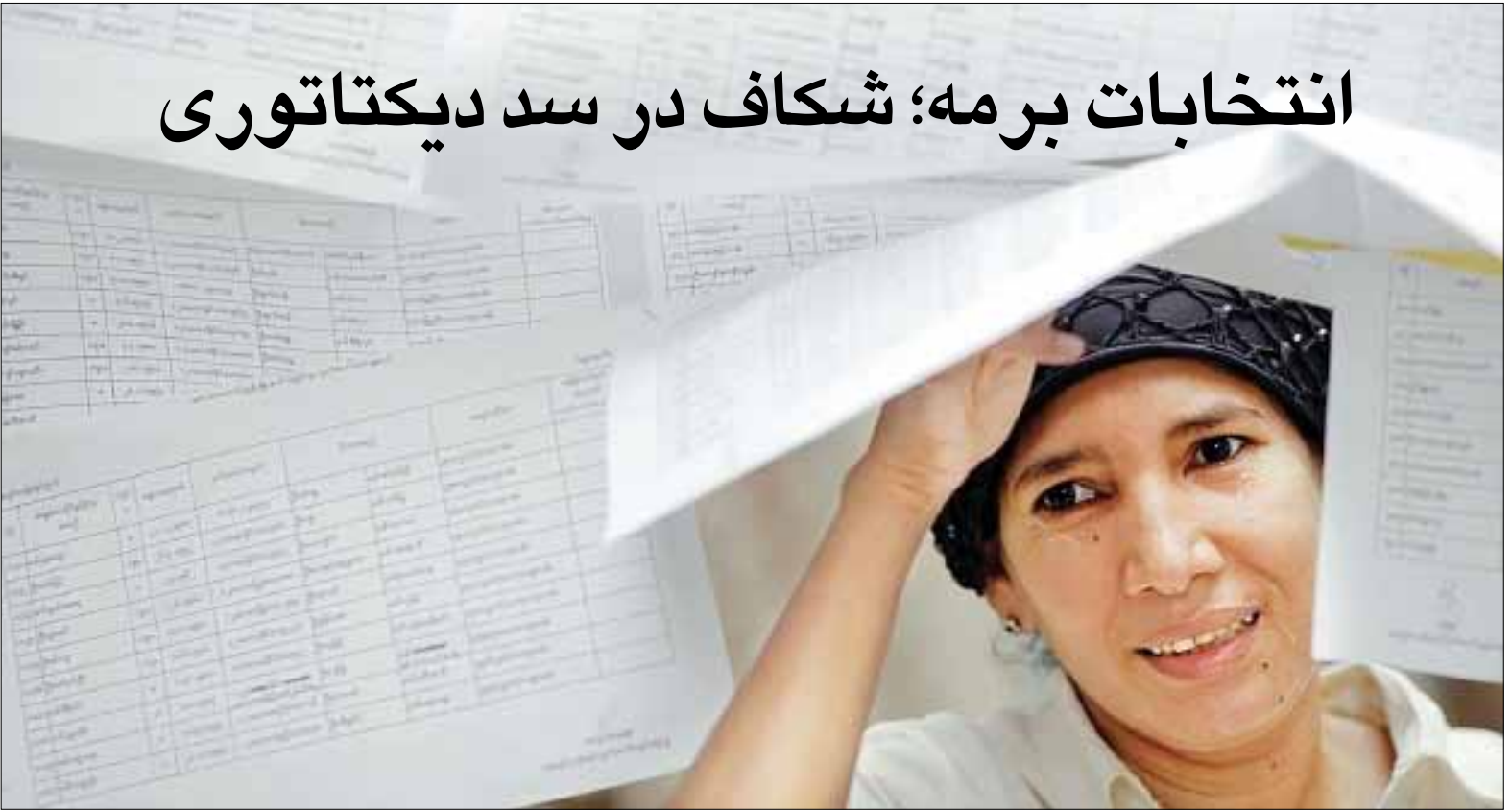

انتخابات برمه؛ شکاف در سد دیکتاتوری

عکس: Reuters

لباس نظامی را از تن بدر کرده و قرار است رای اصلاحات بر تن کند- به ریاست جمهوری برمی‌گزینند. سین در حالی دکمه آغاز اصلاحات را می‌فشرد که شتاب و گستره آن در مقیاس برمه بسیاری را به شگفتی وامی‌دارد.

شروع اصلاحات

با برگزیده شدن تین سین به ریاست‌جمهوری، روند اصلاحات که بلافاصله پس از انتخابات با آزادی خانم سوچی آغاز شده بود شتاب زیادی به خود گرفت. دولت برمه طی یک سال گذشته صدها زندانی سیاسی را آزاد، با شورشیان قومی مذاکره و سانسورهای شدید اعمال شده بر مطبوعات را لغو کرده است. بدون تردید اوج این اصلاحات تصویب قانون احزاب بود که به موجب آن حزب اتحاد ملی برای دموکراسی خانم سوچی نیز مجدداً اجازه فعالیت پیدا کرده و متعاقباً نامزدی خانم سوچی برای انتخابات میان‌دوره‌ای مجلس را اعلام کرد. همچنین نشانه‌هایی از عقب‌نشینی دولت از مدار نفوذ سیاسی و اقتصادی همسایه قدرتمند خود چین، دیده شده است. توقف ایجاد سد بزرگ میتسون که از سال‌ها پیش با مخالفت مردم منطقه مواجه بود نیز حاکی از اعتنا و توجه رهبر جدید به خواسته‌ها و آمال مردم است. این سد قرار بود تامین‌کننده برق برای چین، بزرگ‌ترین حامی دولت نظامی در دو دهه گذشته باشد. از این رو، توقف ساخت آن نشانه‌ای از تلاش برای فاصله‌گیری از چین و ایجاد توازن در روابط با سایر قدرت‌های جهانی نیز تلقی شد. مقامات این کشور همچنین تلاش دارند با سهیم کردن پیربناوی ۶۶ ساله پرچمدار دموکراسی و اصلاحات در ساختار دولت و دادن پست وزارت به او در کابینه، از فشار تحریم‌های خارجی بر اقتصاد رنجور و ناتوان این کشور بکاهند هرچند آنگ سان سوچی تاکنون پیشنهادهای رییس دولت برای رفتن به کابینه را رد و اعلام کرده نیتی برای ترک پارلمان ندارد ولی آمادگی دارد برای حل مناقشات قومی در کشور به نوعی مشارکت داشته باشد.

دستاوردها و تاثیرات

رویداد پارلمانی اخیر بی‌گمان، آزادترین انتخابات در تاریخ موجودیت این کشور - که نظامیان از سال ۱۹۶۲ قدرت را به‌طور بلامنازع در اختیار دارند- بود و بسیاری از مردم به تغییرات مثبت توسط خانم سوچی امید بسته‌اند، اما او هشدار داده رسیدن به یک آینده دموکراتیک برای برمه چندان آسان نخواهد بود و او آنچنان که پیش از این پیروزی نیز گفته بود باز هم در جایگاه اپوزیسیون خواهد بود. روند اصلاحات سیاسی کنترل‌شده در برمه در یک سال اخیر برای بسیاری حیرت‌انگیز بوده است. با این وجود نظامیان، در پیشبرد اصلاحات منافع و مصالح خود را در اولویت قرار می‌دهند. روند اصلاحات از سال

را که کاندیدای محلی از حمایت گسترده اقلیت‌های قومی منطقه برخوردار بود، از دست داد. هرچند این انتخابات از نظر مخالفان عاری از اشکال نبود ولی نفس برگزاری آن انتخابات گامی به پیش تلقی می‌شود و باید انتخابات سال ۲۰۱۵ را به انتظار نشست تا در صورتی که همه امور به خوبی پیش برود باران سوچی اکثریت پارلمان را به دست آورند. جهت نیل به این مهم او نیاز دارد تا حساسیت و نگرانی بلندپایگان ارتش را برنینگیزد و در مورد محاکمه و پیگرد احتمالی آنان سخنی به زبان نیاورد تا حمایت آنان را نیز در کنار خود داشته باشد؛ در عین حال او باید به نحو ظرافت‌آمیزی برنامه اصلاحات خود را به‌گونه‌ای پیش ببرد تا طرفدارانش را که تمام امید خود را به او بسته و انتظارات بالایی از او دارند از خود آزرده‌خاطر نکند.

نگاهی به زندگی فردی و اجتماعی سوچی

آنگ سان سوچی، زاده ۱۹ ژوئن، فعال سیاسی، برنده جایزه صلح نوبل، رهبر مخالفان دولت در دو دهه اخیر و چهره اصلی و نماد جنبش دموکراسی‌خواهی در برمه و بالاخره، پیروز انتخابات پارلمانی میان‌دوره‌ای این کشور است که بخش اعظم سال‌های مبارزاتش را (۱۵ سال) در حبس خانگی طی کرده است. او دختر یکی از سیاستمداران سرشناس و قهرمان ملی میانمار ژنرال «آن‌سن» است. وی پس از کشتار ماه آگوست تظاهرکنندگان در سال ۱۹۸۸ توسط حکومت نظامی، با بهره‌گیری از محبوبیت و آوازه پدر خویش تشکیلی با نام اتحادیه ملی دموکراسی را برای هدایت جنبش مخالفان ایجاد می‌کند. در ژوئیه ۱۹۸۹ دولت نظامی خانم سوچی را که به یکی از منتقدان اصلی حکومت بدل شده بود، تحت بازداشت خانگی قرار می‌دهد. این در حالی است که در ماه مه ۱۹۹۰ دولت نظامی یک انتخابات سراسری برگزار می‌کند. حزب «آنگ سان سوچی» در این انتخابات با ۸۱ درصد آرا به یک پیروزی قاطع دست پیدا می‌کند اما نظامیان از تفویض قدرت امتناع می‌کنند. در نوامبر ۲۰۱۰ رژیم نظامی حاکم پس از ۲۲ سال، انتخاباتی نمایشی برگزار کرده و چند روز پس از این انتخابات، نظامیان در اقدامی غیرمنتظره خانم سوچی را از حبس خانگی آزاد کرده و به او اجازه می‌دهند تا به فعالیت سیاسی بپردازد و به‌طور هم‌زمان پارلمان مذکور در مارس ۲۰۱۰ یکی از ژنرال‌های سابق ارتش به نام تین سین را - که

احمد هاشمی

انتخابات میان‌دوره‌ای برمه یا همان میانمار در اول آوریل، ۱۳ فروردین در حالی برگزار شد که از بسیاری جهات، ویژه و منحصر به فرد بود. حدود شش میلیون رای‌دهنده در بیش از هشت‌هزار صندوق حضور به هم رساندند تا کرسی‌های خالی‌شده پارلمانی را - که به علت انتصاب این تعداد از نمایندگان به سمت‌های دولتی و اجرایی خالی شده بودند- انتخاب کنند و نتیجه آن پیروزی چشمگیر حزب «اتحاد ملی برای دموکراسی» به رهبری آنگ سان سوچی بود. این انتخابات باعث حضور اپوزیسیون در پارلمان، پس از نیم قرن غیبت شد. این پیروزی در حالی به دست آمد که این حزب و رهبرش برای نخستین‌بار از سال ۱۹۹۰ اجازه حضور در انتخابات را پیدا کرد و از این منظر، نقطه عطفی در تاریخ سیاسی معاصر برمه محسوب می‌شود. از ۴۸ کرسی اولیه، برگزاری انتخابات برای سه کرسی به دلیل درگیری‌های نظامی در منطقه اقلیت‌نشین کاپین لغو شد و حزب اتحاد ملی برای دموکراسی یا NLD تحت رهبری سوچی توانست ۴۳ کرسی از ۴۴ کرسی خالی پارلمان را در انتخابات میان‌دوره‌ای از آن خود کند و خود او هم به عنوان نماینده منطقه کومو، به پارلمان راه پیدا کرد. پارلمان ۶۵۶ کرسی دارد و در این انتخابات، رقابت بر سر ۴۵ کرسی بود که حدود شش درصد کرسی‌های پارلمان را تشکیل می‌دهند و حزب حاکم همبستگی و توسعه ملی یا USDP همچنان تسلط کامل بر پارلمان خواهد داشت در حالی که جریان وابسته به سوچی همچنان در جایگاه اپوزیسیون قرار خواهد گرفت. هرچند این پیروزی بعد از نیم قرن حاکمیت نظامیان یک رویداد تاریخی قلمداد می‌شود و طرفداران جنبش دموکراسی‌خواهی بلافاصله پس از اعلام نتایج آرا به خیابان‌ها ریخته و به جشن و پایکوبی پرداختند ولی نباید فراموش کرد این یک پیروزی نمادین برای خانم سوچی بوده و در شرایط کنونی، او امکان ایجاد تغییرات گسترده و بنیادین در مناسبات قدرت را ندارد. ولی این یک آغاز خوب و یک آزمون ارزشمند برای کارزار بزرگ انتخاباتی در سال ۲۰۱۵ خواهد بود. این انتخابات برخلاف انتخابات سال ۲۰۱۰- نوبدبخش انتخابات پارلمانی آزاد و سالم در سال ۲۰۱۵ است. سوچی از حوزه انتخابیه خود با بیش از ۵۵ هزار رای به پارلمان راه یافت، در حالی که رقیب اصلی او «سو مین» از حزب حاکم همبستگی و توسعه ملی نتوانست بیش از ۹ هزار رای به‌دست بیاورد. او پس از دو دهه مبارزه سیاسی و حبس خانگی، برای اولین‌بار در طول حیات سیاسی خود به عنوان نماینده برگزیده شد و حزب متبوعش کلیه کرسی‌های موجود را از آن خود کرد و فقط ایالت «شان»

نتایج انتخابات میان‌دوره‌ای برمه برای ۴۵ کرسی

نام حزب و تشکل سیاسی	مجلس سفلی	مجلس علیا	مجالس ایالتی و محلی
اتحاد ملی برای دموکراسی (NLD)	۳۷	۴	۲
حزب دموکراتیک ملیت‌هایشان (SNDP)	-	۱	-
حزب همبستگی و توسعه ملی (USDP)	-	۱	-
مجموع کرسی‌ها	۳۷	۶	۲